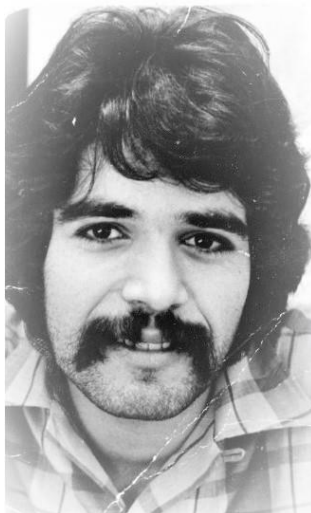

در باره زندگی رفیق شهید محمد کاسه چی

چریک فدایی خلق رفیق محمد کاسه چی در سال ۱۳۲۹ در قزوین چشم به جهان گشود. پس از طی تحصیلات دبیرستانی و گرفتن دیپلم در تهران وارد دانشگاه شد و در رشته علوم مدیریت، ادامه تحصیل داد. رفیق محمد از جمله انقلابیونی بود که از خصوصیات اخلاقی بالایی برخوردارند. برای نمونه صداقت و روراستی و مهربانی اش زبانزد اطرافیانش بود. به همین دلیل کسی نبود که او را دیده باشد، با وی به صحبت پرداخته باشد و تحت تاثیر شخصیت او، مهربانی و صداقت او قرار نگرفته باشد.

در آن سال ها با توجه به روابط گسترده رژیم وابسته به امپریالیسم شاه با دولت سرکوبگر اسرائیل، رژیم شاه به اسرائیلی ها امکان داده بود که در قزوین مبادرت به ایجاد یک پروژه کشت و صنعت بزرگ نمایند. آن هم در شرایطی که با توجه به جنایات دولت اسرائیل علیه خلق فلسطین و همبستگی مردم ما با این خلق ستمدیده، این امر باعث مخالفت مردم شده بود. در چنین شرایطی رفیق محمد، همراه با یکی از رفقاییش به نام اصغر پشامی (که بعد ها در صفوف سازمان چریکهای فدایی خلق به شهادت رسید) توانست فعالیت های تبلیغاتی وسیعی را علیه حضور اسرائیلی ها در قزوین سازمان دهد.

رفیق در دوره ای در دانشگاه تحصیل می کرد که به دنبال رستاخیز سیاهکل فضای سیاسی دانشگاه ها کاملاً سیاسی گشته و جو رادیکال و مبارزاتی بر آن حاکم شده بود، به گونه ای که دانشجویان مبارز، به دنبال اعدام انقلابی تیمسار فرسیو، رئیس اداره دادرسی ارتش شاه، توسط چریکهای فدایی خلق، در تجمعات خود فریاد می زدند "فرسیو مرگت مبارک!". در چنین فضایی با توجه به آگاهی سیاسی رفیق، او خیلی زود به هواداری از چریکهای فدایی خلق ایران برخاست. آنچه در این امر او را یاری نمود دوستی و سمپاتی اش با دو تن از انقلابیونی بود که بعداً به عنوان اعضای برجسته چریکهای فدائی خلق در آمدند. رفیق کاسه چی، در آغاز، در ارتباط دوستی و سمپاتی با رفیق مهدی فضیلت کلام قرار داشت، اما این رفیق انقلابی که یادش ماناست، در ارتباط با چریکهای فدایی خلق در یک درگیری مسلحانه در ۹ مرداد سال ۵۱ در تهران به شهادت رسید و لذا ارتباط هواداری رفیق کاسه چی نیز با سازمان قطع شد.

مدتی بعد، رفیق کاسه چی، با رفیق حبیب برادران خسرو شاهی که یکی از چریکهای فدائی خلق بود در تماس قرار گرفت. پس از مدتی رفیق حبیب برادران خسرو شاهی، در ارتباط با چریکهای فدائی خلق، توسط ساواک دستگیر شد. در چنین شرایطی، رفیق کاسه چی که به تازگی با دختر عمومی رفیق حبیب برادران خسرو شاهی ازدواج کرده بود، اجباراً به زندگی مخفی روی آورد و در پایگاه های سازمان چریکهای فدائی خلق فعالیت انقلابی خود را ادامه داد. در همین حین، سازمان مطلع شد که رفیق شجاع و مؤمن به راه مبارزه مسلحانه هم استراتژی هم تاکتیک، یعنی رفیق حبیب برادران خسروشاهی، در جنگال دژخیمان رژیم شاه دست به یک عمل فدائی زد و در حالی که دست به فریب ساواک زده و همراه آنان ظاهراً برای اجرای قراری به خیابان آمده بود، با انداختن خود از پلی در تهران به زیر کامیونی، دست به خودکشی زد (۱۱ خرداد سال ۵۳).
یادش گرامی.

فعالیت رفیق کاسه چی در درون سازمان چریکهای فدائی خلق در شرایطی بود که سازمان به فرستادن رفقا به کارخانه ها می پرداخت. از این رو این رفیق نیز به کار کارگری پرداخت و به عنوان کارگر مکانیک مشغول کار شد. همانطور که می دانیم در سال ۱۳۵۵، ضربات سنگینی از طرف ساواک به سازمان وارد شد و رفقای گرانقدری شهید شدند و ارتباطات زیادی گسسته شد. متأسفانه ما از شیوه شهادت و زمان دقیق شهادت رفیق محمد کاسه چی و همچنین یار همیشگی اش رفیق اصغر پشامی اطلاع دقیقی در دست نداریم. اما این امر مشخص است که ارتباطاتی که این رفیق با برخی از آشنایانش داشت - که هنوز هم زنده اند- از سال ۵۵ کاملاً قطع شد. از این رو سال شهادت این رفیق را سال ۱۳۵۵ قید می کنیم.

سال ۵۵، سال خونینی بود که ده ها چریک فدایی در آن به خون غلطیدند. اما باید تأکید کرد که شهادت این چریکهای فدائی خلق به طور عمده در جریان درگیری های قهرمانانه مسلحانه با نیروهای مسلح رژیم شاه بود که باعث شد این فرزندان راستین کارگران و توده ها تحت ستم، با زندگی کوتاه و مرگ های افسانه ای خویش تأثیرات انقلابی به سزائی در جامعه برجای بگذارند. شاه جنایتکار فکر می کرد در نبرد با چریک ها پیروز شده است. اما درست دو سال بعد مجبور شد در تلویزیون تحت کنترل خود در مقابل مردم، ظاهر شده و با عجز و لابه از شنیدن صدای انقلاب مردم سخن بگوید. سرانجام، پیشروی جنبش انقلابی توده ها که مبارزه مسلحانه چریکهای فدائی خلق تأثیر غیر قابل انکاری در آن داشت کار را به جائی رساند که یکی از تیمسار هایش با شفافیت مطرح کرد که هویزر، شاه را چون "موش مرده ای" از ایران به بیرون پرتاب نمود، در حالی که چریکهای فدایی خلق باقی ماندند و در اولین میتینگ علنی آنها هزاران نفر فریاد درود بر فدایی سر دادند، فریادی که نشان می داد خون رفیق کاسه چی ها و ده ها چریک دیگر بر زمین نمانده و همچون بذر ماندگار شده است.

یاد رفیق محمد کاسه چی گرامی و راهش پر رهرو باد!